

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

3. Æmulatio stolidā.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

Ethica.

Jam quæ ad vitæ præcepta, & morum informationem pertineant, dispiciamus. I. (a) Causa immissi in Ætoliæ vastatoris apri, neglectus fuit religionis, & cultus Dianæ, illorum temporum superstitione celebrata. Ex religione contempta, ait Mythologus, publicæ contingunt calamitates, agrorum sterilitas, animalium pestilentia, noxiarum incurfus bestiarum, cæteraque mala urbes & provincias pessundantia. Horatius canit Ode 6. lib. 3.

Dij multa neglecti dederunt
Hesperia mala luctuosa.

II. (b) In conjunctione virium, potissimum Græciæ heroum, elegans concordia schema nobis representatur. Quod si viri illi fortissimi, unius rogatu & invitamento Meleagri, consilia, viresque suas contulerunt, ad aprum, Calydonia regionis infestum exterminandum; quid par est facere Christianos Principes, ad Belluam illam, Turcam intelligo, à finibus suis propulsandam, plerasque partes orbis jam dudum fulmineis dentibus, formidandis exercitibus, ferro, flammæque, terra, marique vastantem?

III. (c) Meleager ayunculos trucidans, pingit ob oculos hominem impotenter abutentem felici victoriae successu. Sic Alexander Macedo, postquam vino & victorijs inebriatus, seipsum nosse desijt, levibus de causis amicorum primos sustulit. Neque moderatiùs usus est victoria Horatius de Curiatij tergemini relata, qui sororem, interitum sponsi, pro muliebri consuetudine plangentem, sua manu interfecit. Omnia sibi licere putant, qui egregio aliquo facinore devinxerunt multitudinem. Contra Sapientes suadent, non insolescendum rebus secundis & in prosperitate metuenda adversa; homini privato non *viribus*, sed *juribus* vindicandas injurias. Sed & Plexippus ac Toxeus præfervido calore impotentiùs exarserunt, dum invidiam cum femina certarunt. Quid enim? tulerit munus illud Atalanta; prerogativa fuit non honoris, sed amoris. Et quid potuit minus facere Meleager, si quidem decorum sequi voluit, quam venatrici tam nobili, aprum telo sauciantis; molliorem affectum demonstrare? Feminea in laude non minuebatur virorum gloria, & penes victorem erat, quem vellet in communionem honoris ac prædæ admittere. Multa dantur infirmiori sexui, quæ si quis ipsi invidet, parùm se fortem probat, & prudentem. Indulgentia

(a) Neglectus religionis. (b) Concordia Principum. (c) Emulatio solida.

tia est, non injuria, si plusculum quid feminis permittitur & defertur; Nescit, quid decus sit, qui dedecus, ex æmulatione cum tunicata hac gente, accepisse se putat.

IV. (d) Gloriam virtutis suæ Meleager Atalantæ transcripsit, & rivales concitavit. Mira res! quòd viri suos triumphos in mulierculas referant, & trophæa ex arundine suspendant. Et quid aliud eveniat inde, quàm ut illæ caligatæ, gladiatæ, galeatæ, cristatæ incedant? Quid feminæ cum aprorum exuvijs? Hoc est, quod sexum hunc ferocem reddit; quod Atalantas in tumorem dat, & vultus, ne Herculi quidem sustinendos, tunc præsertim, cum Deianiræ, colum ducere cœpit. Et quoties pro formosiore paulò juveneula rivalium concurrunt gladij in pugnas, vulnera, cades. Pudendum, quòd etiam heroës, qualis Meleager fuit, in hanc servitutem degenerent! Pro *Briseide*, Lymessia puella captiva, quantas inimicitias susceperunt Achilles & Agamemnon? Pro *Lavinia*, Latini regis filia, quas strages ediderunt Turnus & Æneas? Meleagrum, si verum fateri velimus, non tam fatalis Parcarum torris igne crematus, quàm ardentior in Atalantam amor combussit.

V. (e) Althæa, quid magis impium? ut fratres ulcisceretur, suum ipsa filium perdidit. Deinde saga fuit, magicis artibus in proprium sanguinem grassata. Tertio, cum ignis igne fuisset plectendus, & venefica rogo comburenda, prævenit carnificem, & violentas sibi manus intulit:

Nam de matre manus diri sibi conscia facti

Exegit pœnas, actò per viscera ferro.

VI. (f) Althææ Meleagrum parienti apparuerunt in regia *Parca*, quæ fata infantis ita ediderunt. *Clotho* dixit, eum *generosum* futurum: *Lachesis* fortem; *Atropos* titionem ardentem aspexit in foco, & ait: *Tamdiu hic vivet, quamdiu titio hic non fuerit consumptus.* Hoc Althæa mater auditò, exilijs de lecto, atque titionem extinxit, eamque in medio regis loco, obruit terrâ, ne ab igne invaderetur. Eum deinde torrem ob fratres interfectos protraxit, igni imposuit, & cum conflagrante, vitam filij extinxit. Hoc solent devotæ Tartaro *Canidiæ*; sigillis cereis, laneis, cretaceis, luteis exercent veneficia, ita pharmaceutria apud Maronem eclog. 8. loquitur, & agit:

Limus ut hic durefcit, & hæc ut cera liquefcit

Uno, eodémque igni: sic noster Daphnis amore.

H h 2

De

(d) Rivales seminarum. (e) Sagarum malitia. (f) Licantatonia luxuria.